

Til nr. 13

Under førstebehandlingen af lovforslag L 152 i lovetingsåret 2002-03 fremhævede en række ordførere problemet ved, at lovforslaget ikke indeholdt en klageadgang. Af debatten under førstebehandlingen fremgik det fejlagtigt, at den manglende klageadgang kun skulle være et problem på arbejdspladser uden overenskomstdækning, da klager ellers ville kunne behandles fagretligt. Men den manglende mulighed for fagretlig behandling kan også være et problem på de virksomheder, der er dækket af overenskomst. Således er der blandt dårligt integrerede indvandrere en lavere organisationsprocent end på arbejdsmarkedet generelt. Oprettelse af et klageorgan vil kunne styrke disse gruppers integration på arbejdsmarkedet. Der forslås derfor indsat et nyt kapitel 4 a, der særlig vedrører oprettelse af et nævn for ligebehandling på arbejdsmarkedet.

Til § 8 a, stk. 1

I stk. 1 foreslås, at der etableres et klagenævn for forskelsbehandling, der betegnes »Nævnet for Ligebehandling på Arbejdsmarkedet«, og som består af en formand og fire andre medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren. Ministeren udpeger tillige suppleanter for disse. Formanden skal være dommer. Under hensyn til nævnets særlige sagsområde foreslås det, at to af medlemmerne skal have bestået juridisk kandidatsamen, og et af disse medlemmer skal have særlig viden om ligebehandling i henhold til kriterierne i lovens § 1, stk. 1.

Ved udpegning af formand og de to nævnte medlemmer af nævnet kan ministeren rådføre sig med relevante organisationer m.v., herunder organisationer, der varetager etniske minoriteters interesser. Det bør ved udpegning tilstræbes, at mindst ét af medlemmerne er af anden etnisk oprindelse end dansk, ligesom det bør tilstræbes, at begge køn er repræsenteret i nævnet.

Klagenævnets to øvrige medlemmer skal have særlig viden om arbejdsmarkedsforhold. Disse to medlemmer samt suppleanter for disse udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark.

Klagenævnets medlemmer udpeges for tre år ad gangen. Dog udpeges formanden første gang for fire år, så der sikres en vis kontinuitet i nævnet med forskudte udpegningsperioder. Medlemmerne kan alle genudpeges.

Nævnet for Ligebehandling på Arbejdsmarkedet vil udgøre en del af den offentlige forvaltning og er dermed omfattet af de almindelige forvaltningsretlige

regler, herunder forvaltnings- og offentlighedsloven. Dette indebærer bl.a., at nævnet har pligt til at begrunde sine afgørelser, ligesom nævnet under sin sagsbehandling skal foretage partshøring.

Eftersom nævnet er omfattet af den almindelige forvaltningslovgivning, vil nævnet være underlagt officialprincippet, hvilket indebærer, at nævnet inden for rammerne af sit virke har pligt til at søge sagen oplyst i fornødent omfang, eventuelt i samarbejde med andre forvaltningsmyndigheder, før det træffer afgørelse i en sag. Dette omfatter såvel sagens retlige som faktiske forhold. Nævnet kan anmode private om oplysninger til brug for sagens behandling. Nævnets oplysningspligt skal først og fremmest søges varetaget via partshøring af såvel klager som indklagede.

Såfremt en person, der anser sig for krænket, alene fremsætter en generel påstand om ulovlig forskelsbehandling, vil nævnet – uanset princippet om delt bevisbyrde som fastslået i den foreslåede § 7 a – have pligt til at undersøge denne påstand så langt, som det er nødvendigt i den enkelte sag, for at træffe en forsvarelig og materielt rigtig afgørelse. Det kan som udgangspunkt ikke forlanges, at den person, der anser sig for krænket, skal underbygge en påstand om, at der er udøvet forskelsbehandling med f.eks. skriftligt bevismateriale, såfremt nævnet selv kan fremskaffe de nødvendige oplysninger.

Når sagen er oplyst i fornødent omfang, skal nævnet – i forbindelse med, at nævnet træffer afgørelse i sagen – anvende princippet om bevisbyrdens fordeling, som dette er fastslået i den foreslåede § 7 a. Der henvises herved til bemærkningerne til den foreslåede § 7 a under nr. 12.

Omkostninger ved nævnets behandling afholdes af nævnets midler. Nævnsbehandlingen er således gratis for parterne. Hvis parterne selv har udgifter i forbindelse med sagen, f.eks. til advokatsalær, vil det dog være nævnet uvedkommende. Nævnet kan således heller ikke pålægge en tabende part at godtgøre modpartens eventuelle omkostninger.

Nævnet forslås sammensat på samme måde, som et mindretal i ligebehandlingsudvalget foreslog i betænkning nr. 1422/02.

Til § 8 a, stk. 2

Bestemmelsen har til formål at sikre, at beskæftigelsesministeren kan udpege et antal næstformænd samt yderligere medlemmer i tilfælde af et stort antal sager for nævnet. Udpegningen udføres efter samme retningslinjer som anført i den foreslåede bestemmelses stk. 1.